

EWANGELIA JUDASZA

przekład z koptyjskiego:
ks. prof. dr hab. Wincenty Myszor
(edycja w układzie paleograficznym)

[Codex Tchacos, The Gospel of Judas, Edited by Rodolphe Kasser, Marvin Meyer, and Gregor Wurst with Additional Commentary by Bart D. Ehrman, Washington, D.C. National Geographic Society, 2006; edycja tekstu koptyjskiego: www.nationalgeographic.com]

33,1-58,29.

- W tłumaczeniu tekstu koptyjskiego posłużyłem się publikacją na stronie internetowej:
[http://www9.nationalgeographic.com/lostgospel/_pdf/CopticGospelOfJudas.pdf].
- Tłumaczenie w układzie rękopisu uwzględnia występujące w koptyjskim słowa greckiego pochodzenia. Nie oznacza to, że te słowa były faktycznie w greckim oryginale, ale jest to bardzo prawdopodobne.

[*obejmuje tekst rekonstruowany*]

(*obejmuje tekst dodany przez tłumacza i najważniejsze słowa greckiego pochodzenia*)

(33,1) Tajemna nauka (λόγος pouczenia (ἀπόφασις
w którym Jezus przekazał to, co opowiedział Judaszowi
Iskariocie, w (czasie)
ośmiu dni, na trzy
(5) dni, zanim sprawował
paschę. Gdy (Jezus) objawił
się na ziemi, uczynił
znaki i wielkie cuda
dla zbawienia ludzkości.
(10) I niektórzy wędrują
na drodze sprawiedliwości (δικαιοσύνη
niektórzy zaś wędrują (drogą) swoich
wykroczeń (παράβασις (Jezus) powołał więc
Dwunastu uczniów (μαθητής
(15) i zaczął z nimi rozmawiać
o tajemnicach (μυστήριον, które
są na świecie (κόσμος i o tych, które
nadejdą na końcu. Wiele
razy nie objawiał się swoim
(20) uczniom (μαθητής(wprost), lecz dzieci
ukrywały go w swym gronie.
I znalazł się w Judei
przy swoich uczniach (μαθητής pewnego
dnia. Znalazł ich jak siedzieli
(25) zebrani i ćwiczyli się (γυμνάζειν)
w pobożności. Gdy
spotkał tak swoich uczniów μαθητής
(34,1)zebranych i siedzących, gdy sprawowali
dziękczynienie (εὐχαριστεῖν nad chlebem(ἄρτος wyśmiał
uczniów (μαθητής(Wtedy) rzekli mu:
„Nauczycielu, dlaczego wyśmiewasz nasze
(5) dziękczynienie (ευχαριστία). Uczyniliśmy to, co jest
słuszne.” Odpowiedział im
mówiąc: „Nie wyśmiałem was.
Co czynicie, uczyniliście nie
z [waszej] woli, lecz żeby w tym
(10) wasz Bóg otrzymał błogosławieństwo”.
(Wtedy) rzekli: „Nauczycielu, ty
[jesteś posłanym]¹ Synem naszego Boga”.
Rzekł im wówczas Jezus:
„Czy poznajecie mnie
(15) w czymś” Zaprawdę mówię
wam, że nikt z (tego) pokolenia (γενεά)

¹ Czytam wiersz 34,12: [ΠΝΤΑΥΤΑΥΘ] ΠΕ ΠΩΗΡΕ ΜΠΠΟΥΤΕ, choć wydawcy pozostawiają tylko 5 liter do rekonstrukcji.

nie pozna mnie wśród ludzi, którzy są
wśród was”. Gdy to usłyszeli
jego uczniowie (μαθητής)
(20) zaczęli się gwałtownie oburzać (αγανακτείν) i
gniewać, przeklinając go
w swoim sercu. Jezus zaś gdy
zobaczył ich brak zrozumienia [powiedział]
im: „Dlaczego niepokój
(25) sprowadził (ten) gniew? To wasz Bóg, który
jest wśród was i [jego aniołowie (ἄγγελος)]²
(35,1) wprowadzili oburzenie do waszych dusz (ψυχή)
Ten, który jest mocny wśród was,
spośród ludzi, niech sprowadzi (παραγε) człowieka
doskonałego (τέλειος) i niech stanie on
(5) przede mną, przed moim obliczem (πρόσωπον)”.
I wszyscy powiedzieli: „jesteśmy mocni”. Ale ich duch (πνεῦμα) nie mógł
się odważyć, aby stanąć w jego
obecności, poza Judaszem
(10) Iskariotą. On był w stanie
wystąpić w jego obecności. Nie był
jednak w stanie, aby spojrzeć na
niego, w jego oczy, ale
odwrócił swą twarz do tyłu. I rzekł mu
(15) Judasz: „Wiem,
kim jesteś i z jakiego wyszedłeś
miejsca. Wyszedłeś z
eonu (αἰών) nieśmiertelnej (αθάνατος) Barbelo
i od tego, który cię wysłał.
(20) Ja zaś jestem niegodny, abym wymówił
jego imię”. Jezus wiedząc, że
(Judasz) myśli o kimś innym, o kimś, który
jest większy, rzekł do niego: „Odłącz się
od nich, a ja ci opowiem o
(25) tajemnicach (μυστήριον) królestwa.
Jest możliwe, że wejdiesz tam
ale możesz mieć więcej utrapienia.
(36,1) Bo ktoś inny wejdzie
na twoje miejsce tak, aby Dwunastu
uczniów osiągnęło
doskonałość w swoim Bogu”.
(5) I rzekł do niego Judasz:
„W jakim dniu powiesz mi o tym
i [w jakim dniu] nadejdzie wielki
dzień światłości dla

² Czytam w wierszu 34,26: ΑΥΩ Ν[ΕΦΑΓΓΕΛΟΣ]. Może być także ΑΥΩ Ν[ΕΦΑΡΧΩΝ]: „i jego archonci”.

pokolenia ?” Gdy to
 (10) powiedział, Jezus go opuścił.
 Najpierw więc, gdy się to stało,
 [objawił] się swoim uczniom (μαθητής
 i ci rzekli do niego: „Nauczycielu,
 dokąd poszedłeś i co robiłeś
 (15) gdy nas opuściłeś?” Rzekł im
 Jezus: „Udałem się do innego wielkiego
 pokolenia (γενεά) świętego”. Jego uczniowie (μαθητής)
 rzekli do niego:
 „Panie, cóż to za wielkie pokolenie (γενεά)
 (20) wznioślejsze od nas i bardziej święte,
 a które nie jest z tego eonu (αιών)” Wówczas
 gdy usłyszał to
 Jezus, roześmiał się. Rzekł im:
 „Dlaczego rozmyślacie w
 (25) waszym sercu o tym pokoleniu (γενεά), które
 jest mocniejsze i bardziej święte?
 (37,1) Zaprawdę mówię wam, że
 nikt ze zrodzonych w tym eonie (αιών)
 nie będzie oglądał tamtego pokolenia (γενεά)
 ani nikt z wojska (στρατιά)
 (5) anielskiego (ἄγγελος) z gwiazd nie będzie panował nad
 tamtym pokoleniem (γενεά) ani nikt ze
 zrodzonych wśród śmiertelnych (θνητός) ludzi nie
 może z nim się spotkać, ponieważ pokolenie (γενεά) to
 nie pochodzi od [...], który
 (10) powstał [w świecie]³ a pokolenie
 (γενεά) ludzi, którzy są wśród [was]
 jest spoza pokolenia ludzkości
 to jest z [...]
 [...] mocą (δύναμις), która [...inne]
 (15) moce (δύναμις) [...]
 wy zaś panujecie nad [nimi]”.
 Gdy to usłyszeli jego
 uczniowie (μαθητής) zadrżeli w
 duchu (πνεῦμα) i wszyscy nie mogli znaleźć sposobu, aby
 (20) odpowiedzieć, co to (znaczy). Przyszedł więc do [nich]
 Jezus innego dnia. Rzekli więc do niego:
 „Nauczycielu, wiedzieliśmy cię w [widzeniu].
 Mieliśmy bowiem wielkie sny
 tej nocy, której światłość [...]”
 (25) Powiedział: „Dlaczego [...]

³ Wiersz: 37,10 czytamy: ἄ/ΤΑΥΤΩΠΕ 2[ΜΠΚΟΜΟ]C [ΧΕ ΤΓΕ/ΝΕΛ.

(38,1) Oni zaś powiedzieli: „Widzieliśmy wielki dom i był w nim wielki ołtarz (θυσιαστήριον) oraz dwunastu mężczyzn, mówimy, że są to (5) kapłani, oraz pewne Imię. Rzesza (ludzi) czeka w gotowości (προσκατερείν [przy ołtarzu (θυσιαστήριον)]) aż kapłani [wyjdą] (10) [i podejmą] służby. My zaś przygotowaliśmy się (także) (προσκατερείν)” [Jezus] [powiedział]: Jakiego rodzaju [byli to kapłani?] Oni zaś [rzekli: „Jedni] byli (15) [kapłanami] przez dwa tygodnie [inni] sprawowali ofiary (θυσιάζειν ze swoich dzieci, inni zaś (ofiarowali) swoje żony błogosławiąc je i poniżając na przemian. (20) Jeszcze inni spali z mężczyznami, inni popełniali zabójstwa, jeszcze inni dopuszczali się mnóstwa grzechów i bezprawia (ἀνομία). Mężczyźni zaś, którzy stali (25) przy ołtarzu (θυσιαστήριον) wzywali twoje imię (39,1) i pozostawali we wszystkich tych czynach swego przestępstwa. gdy dopełniały się ofiary (θυσία) [...]”. I gdy to powiedzieli (5) zamilkli ze drżeniem. Rzekł im Jezus: „Dlaczego zadrżeliście? Zaprawdę mówię wam; wszyscy kapłani którzy stoją przy ołtarzu (10) (θυσιαστήριον) wzywają (ἐπικαλείν) mojego imienia. Mówię wam także, że zostało zapisane moje imię na tym [domu]⁴ pokoleń (γενεά) gwiazd przez pokolenia (γενεά) (15) ludzkie. I posadzili w imię moje drzewa nieurodzaju (-καρπος) i hańby”. Jezus mówił do nich (dalej): „Wy jesteście tymi, którzy podejmą służbę

⁴ Wiersz 39,13 czytam: ΜΠΑΡΑΝ ΕΠΕΕΙ[ΕΙΗ]Ι ΝΝΓΕΝΕΑ.

(20) przy ołtarzu (θυσιαστήριον). A więc wy zobaczyliście tego, który jest Bogiem i któremu służycie. A Dwunastu mężczyzn, których zobaczyliście, to wy (25) właśnie, a trzoda tych, których przyprowadzają do ofiary (θυσία) to ci, których widzieliście. Jest to tłum, który wprowadziliście w błąd (πλάνη) (40,1) przy ołtarzu (θυσιαστήριον) tamtym, bo (przy nim) stanie [władca (ἄρχων) tego świata (κόσμος)]⁵ I w ten oto sposób będzie korzystał (χρασθαι) z mojego imienia, zaś w gotowości (προσκαρτερείν) czekać będą pokolenia (γενεά) pobożne (εὐσεβής). Następnie inny człowiek przedstawi (παρίστημι)⁶ rozpustnika (πορνευεῖν) a inny (10) przedstawi zabójców dzieci, a inny takich, co śpią z mężczyznami, (ale także takich), co poszczą (νηστεύειν) a inny będzie oczyszczał (καθαρσια) od bezprawia (ἀνομία) i błędu (15) (πλάνη). I ci mówią (o sobie): „my jesteśmy równi aniołom” (ἴσοι ἄγγελος). I ci są gwiazdami, doskonałymi w każdej rzeczy. Powiedziano więc ludzkim pokoleniom (γενεά): (20) „Oto Bóg przyjął waszą ofiarę (θυσία) z rąk ich kapłanów, on, który jest sługą (διάκονος) błędu (πλάνη). Pan zaś, który rozkazuje, on jest panem (25) nad Pełnią: w ostatnim dniu zostaną w hańbie odrzuceni”. (41,1) Rzekł [im] Jezus: „zaprzestańcie waszych ofiar (θυσιάζειν) [...] tych (?) które wy [...] na ołtarzu (θυσιαστήριον), a które (5) są o waszych gwiazdach i waszych aniołach (ἄγγελος) i właśnie zostały dokonane. Niech staną się przeciwne (?) wobec was i niech przemijają i niech

⁵ Wiersz 40,3 za Wydawcami czytam: Νῶ[Ι ΠΑΡΧΩΝ ΜΠΙΚΟΣ]ΜΟC ΑΥΩ.

⁶ ΠΑΡΙCΤΑ.

[..w.9-24...brak tekstu]

[...wobec pokoleń (γενεά)

(25) [...] i mocy. Piekarz

(ἀρτοκόπος) nie może wyżywić (τρέφειν) stworzenia (κτίσις)

(42,1) wszelkiego, które jest [pod niebem] i

nie [...] wobec nich.

[...]

[...] wobec was i

(5) tamtych [...] Rzekł im

Jezus: Zaprzestańcie

walczyć ze mną. Każdy

z was ma swoją gwiazdę i

każdy [...]

(10) [...w.10-26...brak tekstu...]

(43,1) w [...] da tym[...], który

przyszedł dla tych, którzy [...] źródłem (πηγή)

dla drzewa [...] [...] przemijającego (πρόσκαιρος?)

eonu (αἰών)⁷ [...] na

(5) jakiś czas[...]

lecz (ἀλλά) przeszedł, aby nawodnić raj

(παράδεισος) Boga i aby pokolenie (γενεά)

które ma przetrwać, nie zostało

splamione (w czasie) wędrówki tego

(10) pokolenia (γενεά), ale [żeby (pozostało) czyste ?]

na wieki wieków”. Rzekł więc

Judasz do niego: „Rabbi,

jaki rodzaj owocu (καρπός) jest udziałem

tego pokolenia (γενεά)? „ Odrzekł

(15) Jezus: „ Każde pokolenie (γενεά) ludzkie,

to jest, ich dusze (ψυχή) umrą. Ci jednak

jeśli osiągną doskonałość

w czasie królestwa,

i gdy duch (πνεῦμα) oddzieli się

(20) od nich, to ich ciała (σῶμα) wprawdzie

umrą, ale ich dusze (ψυχή) będą

ożywione i podniesione”.

Rzekł Judasz:

„A co stanie się z pozostałym

(25) pokoleniem (γενεά) ludzi?” Odrzekł

Jezus: „Jest rzeczą niemożliwą,

(44,1) aby sadzić na skale (πέτρα), i aby (ludzie) zebrali

(z niej) swoje owoce (καρπός). Podobnie jest

z [...] rodem (γένος)

[nieczystym] i zepsutą Sophią (σοφίαφθαρτή)

⁷ Wiersz 43,3/4 czytam (?): [...ΠΡΟΣΚΑΙ]Ι/ΡΟΣ ΜΠΕΡΕΙΑΙΩΝ...

(5) z ręką, która stworzyła człowieka
 śmiertelnego (θνητός), ich dusze (ψυχή)
 idą do eonu (αιών), który jest wyżej.
 Zaprawdę mówię wam,
 że [...] [...] aniol (ἄγγελος)
 (10) [ani żadne)] moce (δύναμις) nie są w stanie zobaczyć
 [...] tylko ci, którzy
 [...(wywodzą się?)] ze świętego pokolenia (γενεά)
 [...] wobec nich”. Gdy Jezus
 to powiedział, odszedł.
 (15) Judasz zaś rzekł: „Nauczycielu,
 jak wysłuchałeś ich wszystkich,
 posłuchaj teraz mnie. Zobaczyłem
 bowiem wielkie widzenie (ὄραμα)”. Gdy
 Jezus to usłyszał, roześmiał się i
 (20) powiedział do niego: „Dlaczego ty,
 trzynasty duchu (δαίμων), doświadczasz (mnie) jeszcze”
 ale mów, postaram się sprostać
 tobie”. Rzekł mu więc
 Judasz: „Zobaczyłem siebie
 (25) w widzeniu (ὄραμα), jak Dwunastu
 uczniów (μαθητής) rzuca na mnie kamienie i już
 (45,1) prześladowuje [mnie gwałtownie] i uciekłem
 do miejsca, w którym [...] za tobą.
 Ujrzałem jakiś dom [w którym zobaczyłem to miejsce]⁸
 ale oczy moje nie będą mogły zmierzyć jego miary.
 (5) Wielcy ludzie otaczali
 go a dom ten miał dach z
 zielonych (liści) i
 w środku domu był
 [tłum (niezliczony?)] [...]ciebie]
 (10) [według twojej woli)?]⁹
 Nauczycielu, weźmij mnie do środka razem
 z tymi ludźmi”. Odpowiadając Jezus rzekł:
 „Twoja gwiazda cię zwiodła,
 Judaszu. Nie jest godzien
 (15) żaden stworzony człowiek
 śmiertelny (θνητός), aby wejść
 do domu, który widziałeś, to miejsce
 (τόπος) właśnie jest
 zachowane dla świętych.
 (20) Na miejscu tym ani słońce, ani księżyc

⁸ Wiersz 45,3 według sugestii Wydawców czytam według wiersza 45,17: ἀεινάγ ε[οϋηει ἡταινάγ επε-
 ιτοπο]ς αγ/ω.

⁹ Wiersz 45,10: [κατα πεκοϋω]ωε [...] ε χε.

nie będzie panował, ani dzień.

Lecz wejdą ci do niego
na zawsze w eonie (αιών) razem
ze świętymi aniołami (ἄγγελος) .

(25) Oto powiem ci o
tajemnicach (μυστήριον) królestwa.
(46,1) I pouczyłem cię o błędzie (πλάγη)
gwiazd i [tym, który został posłany]¹⁰
na [...] na
dwanaście eonów (αιών).”

(5) Judasz powiedział: „Nauczycielu,
czy moje potomstwo (σπέρμα) nie jest
podporządkowane (ὑποτάσσειν)
archontom (ἄρχων)?” Odrzekł
Jezus mówiąc mu: „Chodź,
żebym mógł [pouczyć] cię, [że....]

(10) [... ...]
[...] lecz ty będziesz
jęczał (cierpiąc) jeszcze bardziej, gdy zobaczysz
królestwo i jego pokolenia (γενεά)
wszystkie”. Gdy usłyszał to

(15) Judasz, rzekł do
niego: „Czy jest lepiej, że
to przyjąłem, a ty wybrałeś mnie do
tego pokolenia (γενεά)?” Odrzekł
Jezus mówiąc: „Będziesz
trzynastym i
będziesz przeklęty przez
pozostałą resztę pokolenia (γενεά), ale
przyjedziesz i będziesz panował nad
nimi. Ostatniego dnia zaś będą
przeklinać twoje nawrócenie ku wysokości
(47,1) do świętego pokolenia (γενεά)”. Rzekł (ponownie)

Jezus: „Chodź a pouczę cię
o rzeczach ukrytych, tych,
których nie widział nikt z

(5) ludzi. Istnieje bowiem wielki
eon (αιών), bez kresu, którego miary
nikt z pokolenia (γενεά) aniołów (ἄγγελος)
nie widział, w którym jest wielki
niewidzialny (ἀόρατον) duch (πνεῦμα),
(10) ten, którego oko anioła (ἄγγελος)
nie widziało, ani myśl
roзумu nie pojęła, ani

¹⁰ Wiersz 46,2: ΝΝC[Ι ΙΟΥ ΑΥΩ ΝΤΑΥ]ΤΝΝΟΟΥC (?).

nikt nie nazwał go imieniem.
 I objawił się w tym miejscu
 (15) obłok świetlisty
 i rzekł: „Niech stanie
 się anioł (ἄγγελος) dla
 posługi παράστασις; i wyszedł
 z obłoku wielki anioł (ἄγγελος)
 (20) Autogenes (αὐτογενής), bóg
 światłości, a z jego powodu
 powstało czterech
 aniołów (ἄγγελος), z innego
 obłoku. I powstał dla
 posługi παράστασις Autogenesa (αὐτογενής)
 aniołowie (ἄγγελος). I rzekł
 (48,1) Autogenes (αὐτογενής) : „niech się
 stanie [...] i stało
 się [...aniołów (ἄγγελος)] i ¹¹
 stworzył pierwszego Oświeciciela (φωστήρ)
 (5) aby panował nad nimi i
 rzekł: „niech się staną
 aniołowie (ἄγγελος), służący
 jemu i powstało ich
 niezliczone setki tysięcy. I rzekł:
 (10) Niech się stanie
 eon (αἰών) świetlisty i stał się.
 I ustanowił drugiego Oświeciciela (φωστήρ)
 aby nad nim panował
 oraz setki tysięcy aniołów (ἄγγελος)
 (15) niezliczonych, którzy służyli. I w taki też sposób
 stworzył pozostałe
 eony (αἰών) światłości i
 sprawił, że panowały nad nimi. I
 stworzył dla nich setki tysięcy
 (20) niezliczonych aniołów (ἄγγελος), którzy pełnili
 służbę (ὑπηρεσία). I zjawił się
 Adamas w pierwszym obłoku
 światłości. Obłoku tego nie
 widział nikt z aniołów (ἄγγελος).
 (25) Tych wszystkich nazywano zaś
 bogiem. I
 (49,1) (i) [stworzył ...
 tam [...na]
 obraz (εἰκόν)
 i na podobieństwo tego anioła

¹¹ Por. wiersz 48,3, może (?): πε [.....αγγελ]ος αγω.

(5) (ἄγγελος) objawił [pokolenie (γενεά)]
niezniszczalne (ἄφθαρτος) Seta [...]
Dwunastu zaś [...]
dwudziestu czterech [...]
Objawił siedemdziesięciu dwu
(10) Oświecicieli (φωστήρ) w pokoleniu (γενεά)
niezniszczalnych (ἄφθαρτος) według woli
Ducha (πνεῦμα). Zaś siedemdziesięciu dwu
Oświecicieli (φωστήρ) objawiło
360 Oświecicieli (φωστήρ) w
(15) niezniszczalnym (ἄφθαρτον) pokoleniu (γενεά) według
woli Ducha (πνεῦμα). Byli w tej liczbie
po pięciu na jednego.
A ich ojciem jest Dwanaście eonów (αἰών) z dwunastu
(20) Oświecicieli (φωστήρ); Dla
każdego eonu (αἰών) sześć
niebios (οὐρανός) tak, że powstały
siedemdziesiąt dwa niebiosy (οὐρανός)
z siedemdziesiąt dwoma Oświecicielami (φωστήρ)
(25) w każdym po jednym.
(50,1) Dla nich znów pięć firmamentów (στερέωμα)
aż powstało 360
[wszystkich firmamentów]¹² I
dano im władzę (ἐξουσία) wielkość
(5) wojska (στρατιά) aniołów (ἄγγελος)
[niezliczonych] którzy sławili i
służyli [natychmiast]. (Także) dziewicze (παρθένος)
duchy (πνεῦμα) oddawały cześć i
służyły wszystkim eonom (αἰών) razem
(10) z niebiosami (οὐρανός) i ich firmamentami (στερέωμα). To mnóstwo
nieśmiertelnych zostaje nazwane
światem (κόσμος), a to jest
zniszczeniem (φθορά) ze strony ojca
(15) i siedemdziesięciu dwu Oświecicieli (φωστήρ),
które są razem z nim, razem z
Autogenesem (αὐτογενής) i jego siedemdziesiąt
dwu eonami (αἰών). To w nim
objawił się
(20) pierwszy człowiek ze swoją
niezniszczalną (ἄφθαρτον) mocą (δύναμις).
Objawił się zaś jako eon (αἰών)
razem ze swoim pokoleniem (γενεά). To w nim
był obłok gnozy (γνώσις)
(25) razem z aniołem (ἄγγελος)

¹² Wiersz 50,3 idę za rekonstrukcją wydawców: [Ν̄CΤΕΡΕΩΜΑ ΤΗΡ]ΟΥ ΑΥΤ / ΝΑΥ.

którego nazywa się
 (51,1) El [...
 razem z [...
 eon (αιών)następnie[
 rzekł [.....
 (5) „Niech powstanie
 dwanaście aniołów (ἄγγελος), panujących
 nad chaosem i otchłanią.
 I oto objawił się
 z obłoku anioł (ἄγγελος),
 (10) a jego oblicze zionie [ogniem],
 jego podobizna zanieczyszczona jest krwią.
 Ma imię
 Nebro, co oznacza
 (ἐρμηνεύειν) Odstępcą (ἀποστάτης).
 (15) Inni nazywają go Jaldabaoth.
 I wyszedł jeszcze jeden anioł (ἄγγελος)
 z obłoku, Saklas. Nebro
 stworzył sześciu aniołów (ἄγγελος),
 także Saklas, dla posługi παράστασις
 (20) I w ten sposób powstało dwunastu
 aniołów (ἄγγελος) w niebiosach .
 I wziął każdy (z nich) część (μέρος)
 niebios. I rzekło
 dwunastu archontów (ἄρχων) do
 (25) dwunastu aniołów (ἄγγελος):
 „Uczyńcie sobie każdy
 (27)
 (52,1) [.....i niech (?)
 [.....pokolenie (γενεά)]
 [.....wobec (?)]
 [.....] aniołów (ἄγγελος): Pierwszym jest
 (5) Set, zwykle nazywa się
 go Chrystusem. Drugim
 jest Harmothoth, który
 [...] trzecim
 jest Galila, czwartym
 (10) jest Jobel, piątym
 jest Adonaios. Tych
 pięciu panowało nad
 przepaścią, ale najpierw nad
 chaosem. Wtedy rzekł
 (15) Saklas do swoich aniołów (ἄγγελος):
 „Uczyńmy człowieka
 według podobieństwa i obrazu (εἰκόν).
 I stworzyli (πλασσα)Adama

I jego żonę Ewę, która w
 (20) obłoku była nazywana
 Zoe. W tym bowiem
 imieniu wszystkie pokolenia (γενεά)
 go szukają. I każdy
 z nich ją nazywa
 (25) tym imieniem. Saklas jednak nie
 (53,1) nakazał [...] jeśli [...] pokolenia (γενεά)
 Ta [...] (5) Archont (ἄρχων) zaś powiedział mu:
 „Twój żywot będzie ci (dany)
 na (długi) czas, razem z twymi dziećmi”.
 Judasz powiedział do Jezusa: [jak]
 długo będzie żył
 (10) człowiek?” Rzekł mu Jezus:
 „Dlaczego dziwisz się temu, że Adam
 i jego pokolenie (γενεά) przyjął
 czas (życia) w miejscu
 w którym przyjął jego królestwo
 (15) nad nim zarządzając razem z jego
 archontem (ἄρχων) ?” Judasz rzekł do Jezusa:
 „Czy duch (πνεῦμα) człowieka może umrzeć?”
 Jezus odrzekł: „ W ten sposób
 Bóg rozkazał
 (20) Michaelowi, aby dać im duchy (πνεῦμα)
 ludzkie służące im za ich
 dar, ale Wielki polecił
 Gabrielowi, aby dał duchy (πνεῦμα)
 wielkiemu pokoleniu (γενεά) bez panowania nad nim.
 (25) I to jest duch (πνεῦμα) razem z duszą (ψυχή).
 Dlatego pozostałe dusze (ψυχή)
 (54,1) [...] [...obłok(?)] światłości¹³
 [...aniołowie]¹⁴
 [...] wobec [nad [nimi] aby nawrócili¹⁵
 (5) [się] ku duchowi (πνεῦμα), który w was jest¹⁶
 a sprawiliście że przebywa w tym
 ciele (σάρξ), w pokoleniu (γενεά) aniołów
 (ἄγγελος). Bóg sprawił, że dano

¹³ Wiersz 54,2 czytam: [...ΕΤΘΗΠΕ Ν] ΟΥΟΙΝ.

¹⁴ Wiersz 54,3 czytam: [...ΝΑΓΓΕΛ]ΟC.

¹⁵ Wiersz 54,4 czytam: [...] Ε... ΕΧ[ΩΟΥ] ΕΚΩΤΕ.

¹⁶ Wiersz 54,5/6 czytam: [ΕΠΑΖΟΥ] ΕΠΝΑ ΝΖΗΤΗΥΤΝ / [ΝΤΑΤΕ]ΤΝΤΡΕΧΟΥΩΖ.

gnozę (γνώσις) Adamowi i tym, którzy
(10) z nim byli, aby nie panowali nad
nimi władcy
chaosu i otchłani”.

Judasz rzekł do Jezusa:

„Czym ma być to pokolenie (γενεά)?”

(15) Jezus odrzekł:

„Zaprawdę (ἀληθῶς) mówię wam,
gwiazdy skończą się
nad nimi wszystkimi, gdy
doprowadzi do pełni swoje (okresy) czasu

(20) ustanowione przez
Saklasa. Wtedy wzejdzie ich
pierwsza gwiazda razem z pokoleniem (γενεά).

I to, co zostało zapowiedziane,
spełni się. Wtedy będą

(25) popełniać cudzołóstwa (πορνεύειν) w imię moje I
zabijać będą swoich synów

(55,1 [...1-8 wierszy brak tekstu...])

[...] w imię moje.

(10) I uczyni [...] twoją gwiazdę
nad trzynastym eonem (αίων)”.

Następnie roześmiał się Jezus.

[Rzekł] Judasz: „Nauczycielu,

„Dlaczego śmiejesz się ze mnie?”¹⁷

[Jezus odrzekł mówiąc:] „śmieję

[się nie z was] lecz z błędu (πλάγη)

gwiazd. Tych sześć

gwiazd błędzi (πλανα) z tymi pięcioma

walcząc (πολεμιστής). Oto wszystkie

(20) będą zniszczone razem ze swymi stworzeniami (κτίσμα)”.

Judasz rzekł do Jezusa: „Co się

stanie z tymi, którzy obmyli się

w imię twoje?”

Rzekł Jezus: „Zaprawdę (ἀληθῶς)

(25) mówię [ci], to obmycie

(56,1) [które przyjęli] w imię moje

[...2-8 wiersze tekst zniszczony...]

[..... móg]

(10)[umierać (?)]dla mnie

Zaprawdę (ἀληθῶς) mówię ci

Judaszu, ci, [którzy] składają ofiary (θυσία)

Saklasowi [...] Bóg [...]

że [zło (?)¹⁸]

¹⁷ Wiersz 55,14 czytam jak wiersz wyżej 34,4.

(15) na tym [.....
ich [...
Wszystkie złe uczynki są złe. Ty
zaś przewyższysz ich
wszystkich. Człowieka bowiem, który
mnie nosi, ty ofiarujesz (θυσιάζειν)
go. Już twój róg się uniósł
i twój gniew się wypełnił
a twoja gwiazda wzeszła
i serce twoje [pojęło]”
(57,1) Zaprawdę (ἀληθῶς) mówię ci,
twoje ostatnie
[... stanie się]
[...4-5 wiersze poszczególne litery...]
[.....cierpienia]
[..... ich (?]
[..... Archont
(ἄρχων) zostaje zniszczony. I wtedy
(10) podniosą się postacie (τύπος)
wielkiego pokolenia (γενεά) Adama
że ponad niebem i ziemią i
aniołami (ἄγγελος) istnieje
pokolenie (γενεά) z eonu.
(15) Oto, wszystko zostało ci powiedziane,
podnieś oczy i zobacz obłok
i światłość, która jest w nim
i gwiazdy, które go otaczają
i gwiazdę, która jest na
(20) przedzie (προηγούμενος): to twoja gwiazda”.
Judasz podniósł oczy i
zobaczył obłok świetlisty i
wszedł do niego. Ci, którzy
stali niżej usłyszeli
(25) głos wychodzący z
obłoku, który głosił:
(58,1) [.....] wielki
ród (γένος).....obraz (εἰκόν)
[...4-8 wiersze, fragmenty liter...]
.... oburzyli się
arcykapłani (ἀρχιερεύς), że poszedł
do mieszkania (κατάλυμα)
na swoją modlitwę (προσευχή). Byli niektórzy
spośród uczonych w piśmie (γραμματεύς)
którzy czuwali (παρατηρεῖν), żeby

¹⁸ Wiersz 56,14: być może:ΧΕ ΝΖΟΟΥ....

(15) pochwycić go na modlitwie (προσευχή). Bali się bowiem ludu (λαός). Według wszystkich był on prorokiem (προφήτης). Przystąpili (20) do Judasza mówiąc mu: „Co robisz w tym miejscu? Ty jesteś uczniem (μαθητής Jezusa. On zaś odpowiedział im według ich woli. Judasz (25) wziął pieniądze i wydał (παραδίδου) go im.

Ewangelia (εὐαγγέλιον)
Judasza